

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Sacrорvm Ritvvm, Sev Commentaria In Rvbricas Missalis Et Breviarii Romani

In quibus origo cuiusque Ritus, Causæ historicæ, vel mysticæ, ex maiorum ingenio, Theoria, Praxis, Obligatio, & exquisitus Vsus, additis opportunè Decretis omnibus S. Rituum Congregationis, quàm breuißimiè explicantur

Gavanti, Bartolommeo

Antverpiæ, 1634

De Cæremonijs Horarum Canonicarum in Choro solemniùs recitandarum.
III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40244

ut casus alij , vt idem fiat à Lectore dum dicit, *In te Domne*, &c. versus Hebdomadarium, ab omnibus ad nomen Papæ videntis, ad Versus sequentes Psalmorum, *Sicut nomen Domini benedictum, Sanctum & terribile nomen eius*, *Benedictus Dominus die quotidie*, *Benedictus nomen maiestatis*, *Benedic nos Deus Deus noster*, *benedicat nos Deus*. quod multis placet. In Completorio ad *V.* *Benedictus es Domine Deus patrum nostrorum*, *Benedicamus Patrem*, &c. *Benedictus es Domine in firmamento celi*. Locorum consuetudini standum erit.

10. Signum Crucis sibi adhibent multi, præter ea quæ capite superiore adnotauimus *num. 6.* ad initium Cantorum Euangelicorum, quia Euangelia sunt, & quidem ad *Magnificat* idem prescribitur Episcopo in Cærimoniali Episcop. loco citato *cap. 1.* Quare eadem erit ratio & aliorum similium Cantorum, nisi forte illud prescribatur ratione processionis à sede ad Altare, vt, antequam moueatur à sede, munit se Crucis signo; sed primum est verius.

11. Cantores vt plurimū iuxta Cærimoniale Episcoporum cantant Inuitatorium, initia Psalmorum, Versus, & Responsoria; Hebdomadarius autem primam Antiphonam, Capitula, Antiphonam ad Cantica Euangelica, initia quorundam Hymnorum, & Orationes diei. Lectiones legunt, qui in Choro sunt, iuniores primas, seniores ultimas, singulis singulis, ex Cærim. Episc. lib 2. cap. 6. verum, ut diximus supra, consuetudines locorum variae & laudabiles non sunt in hoc genere à Cærimoniali Romano abrogatae.

12. Ratio Predicitorum satis patet,

partim ex ijs quæ supra scripimus *Sect. quinta*, vbi de singulis Horarum partibus; partim ex ipsam consuetudine, quæ est altera lex de re rationabili & valde congrua, à saniori parte vniuersalis Ecclesiæ recepta, & diu retenta.

De Cærimonijis Horarum Canonica- rum in Choro solemnius recitan- darum.

C A P. I I I.

Quatuor ex Horis Canonicis solemnitatem habet in Choro, nempe Matutinum cum Laudibus, vt in nocte Nativitatis Domini; Prima in Vigilia Nativitatis eiusdem, ratione Martyrologij; Vesperæ frequentiorem; & Completoriū quandoque in Quadragesima. De his hoc loco singillatim est dicendum, in gratiam eorum praesertim, quibus non est præ manibus Cærimoniale Episcoporum, seu Canonorum.

2. Matutinum igitur numquam cum Pluiali cantatur, ex Cærimoniali Episcop. lib. 2. cap. 6. quod ad Laudes & Vespertas adhiberi, docent Rubricæ Missal. *ii. 19. num. 3.* sed, dum cantantur Lectiones tertij nocturni, parat se Celebrans Pluiali ad legendam nonam Lectionem, pro qua accenduntur duo cerei ab Acolythis, parantur duo Cantores cum Pluialibus; neque recessunt Acolythi, donec tota Lectione fuerit absoluta. Ob reverentiam maioris stantis, dum legit, stant omnes alij qui sunt in Choro, Cærim. *ibid. cap. 5.*

3. Ad textum Euangelicum non adhibetur signum Crucis; neque legitur manibus iunctis, sed hinc inde supra legile positis, seu supra librum, Cærim. *cap. 5.*

C c 3

4. Qui-

4 Quicumque ille sit qui legit, inferior Episcopo, dicit, *Iube Domne, non Domine*; & secundus in Choro, si maior illo non sit ibidem, profert verba Benedictionis. Quod autem Ceremoniale tribuit Episcopo ratione tantæ dignitatis, tio debet inferiori tribui, eo quia maiorem in Choro non habeat; alioquin cuilibet maiori de Choro illud idem conueniret.

5 Hymnus *Te Deum* inchoari debet ab eodem Celebrante, nisi alia sit Ecclesiæ consuetudo; sicut etiam Hymnus post Inuitatorium, ex Ceremoniali *loco citato*.

6 Ad cantandas solemniter Laudes eadem omnino fiunt, quæ ad Vespertas Solemnes mox dicemus: sunt enim inter se valde similes Horæ.

7 Martyrologium pridie Nativitatis Domini solemnius cantatur: aliqui cum Pluiali, luminibus & incensis cantatur, sicut Euangeliū; ministris solemniter alijs. Illud certè obseruandum ab omnibus est, vt audientes stent usque ad ea verba, *In Bethlehem Iudea, &c.* quibus auditis, statim genuflectant, præter Lectorem, usque ad ea, *Nativitas Domini nostri, &c. secundum carnem*, inclusiue. quod & notatum est in novo Martyrologio. Humiliatio namque Deo usque ad terram, etiam decet nos quam maximè humiliari.

8 Fusiūs de Vesperis solemnibus est dicendum, quæ sibi ab Ecclesiasticis viris cantantur, & præsertim in Festis Sanctorum Titularium. Paratur autem Celebrans Pluiali coloris temporis conuenientis, seu Festo, super Cottam sine Stola; & cum eo parantur alijs cum Pluialiibus item, duo saltē, qui eidem hinc inde, quando opus est, ministrant.

Neque tamen improbamus Regulæ ritum, qui Pluiale induunt super Amictum, Albam, Cingulatum, & Stolam in modum Crucis ante peccatum; quos tamen monemus, ne dicant Orationes ad has vestes, quæ ante Missam dici solent.

9 Procedit Celebrans de Sacra Altare, præcedentibus duobus Acolythis cum candelabris & cereis accensis; quos sequitur solus Ceremonarius, si adest, tum alij de Clero bini, deinde ministri Pluialiibus induiti, postremò Celebrans medius inter duos ultimos Pluialiibus induitos, qui fimbrias anteriores Pluialis ipsius parumper eleuant: & omnes hi, exceptis Acolythis, operato capite procedunt, Cætim. Episc. lib. 2. cap. 3.

10 Cum peruerenterint ante Altare, discedentibus alijs in Chorum, formant quasi lineam rectam, Celebrans, ministri Pluialiibus induiti, & Acolyti: genuflectunt omnes, inclinat caput Celebrans (nisi in Altari si sanctissimum Sacramentum) & pululūm orabunt genuflexi, deponenibus interea Acolythis sua candelabrum cum cereis extinctis super gradu Altaris laterali, seu plano Cappellæ. Cerimoniam *suprà*.

11 Surgunt deinde, & facta Altaria ut suprà reverentia, accedunt ad parata scama in cornu Epistolæ, ita ut Celebrans sedeat altius, puluino saltē supposito: vel accedit ille ad primam Choros, sedem, in qua poni debet puluinum, & alterum cum tapete super genuflexorium ante eumdem positum, super quo erit liber, hoc est, Breuiarium formæ maioris ad usum Celebrantis, vel super legili; quod apponitur, & amictetur, prout opus

opus est. Reliqui parati ibunt ad scamanalo loco congruenti præparata in plano Chori. Cær. vbi supra.

12 Sedet ibi Celebrans, stantibus alijs paratis ante eum in plano; mox surgit, & dicit secreto versus Altare *Pater noster*, & *Ave Maria*: quibus dictis, eleuator eidem pars dextra Pluuiialis anterior per vicinorem paratum, seu per Cærimoniarium; & idem ipse signans se signo Crucis morose, prout verba profert, incipit Vesperas, dicens: *Deus in adiutorium meum intende*; ita ut finiat verba & Crucis signum à fronte ad pectus vna simul. Cærimon. loco citat.

13 Præintonatur Celebranti ab uno ex paratis initium primæ Antiphonæ, cum debit is reuerentij Altari & Celebranti ante & post; qua intonata à Celebrante, & à Choro cantata, si Duplex est Officium, inchoatur Psalmus à Cantorib[us], & sedent omnes: aperiuntur capita, & inclinantur profundè ad y. *Gloria Patri*, &c.

14 Cantores præintonant reliquias Antiphonas dignioribus in Choro; & surgentibus alijs ad Antiphonas & initia Psalmorum, Celebrans non surgit. Cær. cit.

15 Finitis Psalmis, Acolythi cum candelabris accensis, ex communi vnu Ecclesiæ Vrbis, & item, qui parati sunt Pluuiibus, accedunt ad Celebrantem cum debit is reuerentij. Celebrans post ultimam Antiphonam surgit, & detecto capite cantat Capitulum manibus iunctis; cui unus ex paratis ministris præintonat initium Hymni, quod ille cantat: & sic usque ad finem stat, recessentibus prædictis ad loca sua, Acolythisque candelabra sua deponentibus vbi prius. Cær. idem ibidem. Si

initium Hymni continet invocacionem Christi, vel Dei, Celebrans eleuat & iungit manus, & caput versus Altare inclinat, ex Cær. Episc. lib. 2. cap. 14.

16 Post Hymnum cantatur Versus à duobus ex paratis ministris in medio Chori, seu ante Altare (prout Celebrans sedem habet in Choro, vel in cornu Epistola, ut dictum est) quorum alter statim præintonabit Celebranti Antiphonam ad *Magnificat*, & ea intonata, sedent omnes. idem Cærimon.

17 Inchoato Canto *Magnificat*, surgentibus omnibus, Celebrans facto sibi signo Crucis à fronte ad pectus, ex Cærimon. lib. 2. cap. 1. vadit ad Altare capite recto, cum inclinationibus ad utramque Chori partem, tum reuerentia Altari debita, medius inter duos paratos, ut supra (&, si via breuis est, detecto capite ministrorum, & sine Acolythis) ascendit ad Altare, osculatur illud in medio, & mox vertens se ad cornu Epistola, ministribus nauiculam altero ex paratis, & thuribulum Thuriferario, imponit thus, benedicit, & incensat Altare, eo prorsus modo quo præscribitur initio Missæ in Rubricis Missalis tit. 4. num. 4. & nos diximus Tomo primo.

18 Si aliud Altare est incensandum, puta sanctissimi Sacramenti (quod more Vrbis incensandum est prius quam Altare ad quod Vespere sunt) seu alterius Sancti pro more locorum, de quo fit Festum, præcedunt Acolythis, & procedunt alij parati, ut initio Vesperarum; & Celebrans ea omnia facit quæ in incensatione Altaris sunt, excepto quod non imponit rursus incensum in thuribulo, nisi opus sit.

19 In-

19 Incensatione Altaris seu Alta-
riū peracta, sine Psalmo Dirigatur, &c.
reueruntur predicē cum debitō Chor-
o reuerentis ad loca sua; & Celebrans
stans apud sedem suam, inuitansque
sibi vicinorem ad incensationem, ab
altero ex paratis incensatur triplici du-
ctu, cum profunda capitis inclinatio-
ne ab incensante facta ante & post, cui
etiam Celebrans modicum respondet,
Cerim. *supra*.

20 Thuriferarius incensat alios de
Choro dupli vnicōve ductu thuri-
buli, prout conuenit, primo saltem in
ordine capite inclinato, & postremo
populum, ut in Missa in medio, à dex-
tris & à sinistris: cessabit autem incen-
satio initio Orationis, quam incensum
significat, ne figura sit cum figurato,
sit Ruiz in suo Ceremoniali; imò
ad *¶. Dominus vobiscum*, ex Ceri-
mon. Episcop. lib. 2. cap. 1. & ad *¶. Gloria Patri*, conuenit pausam facere,
& capit inclinare.

21 Cūm repetitur Antiphona, tunc,
non prius, sed omnes, interim
Acolyti cum candelabris accensis,
& ministri parati accedunt ad Cele-
brantem, qui, finita Antiphona, tur-
git cum alijs, & aperto capite, Aco-
lythisque stantibus, versa facie ad in-
victem, stans Versus Altare iun-
ctis manibus cantat *¶. Dominus vo-
biscum*, Oremus, & Orationem, seu

Orationes pro Commemorationibus
iterū subdit, *Dominus vobiscum*, &
demissiore voce, *Fidelium anima*, &c.

22 Nam duo ex ministris para-
vi Versum cantauerunt, ibi cantare
alta & plena voce *Benedicamus Do-
mino*; quo dicto, redeunt ad Cele-
brantem.

23 Si discedendum est à Choro, di-
citur Antiphona B. Virginis pro qual-
itate temporis, & in fine eiusdem Ce-
lebrans addit stans demissiore voce
Orationem & *¶. Domum anxi-
um*: & tandem discedit cum ijsdem
quibuscum, & eodem modo quo
venerat, in Sacrarium, Cerim.
sup. cap. 3.

24 Incensationis Altaris ad Ves-
pas meminir Amalarius lib. 4. cap. 7.
de Eccl. Officijs, & Psal. 140. habe-
tur: *Sicut incensum sacrificium vi-
spertinum*.

25 Pro Completorio solemni in
cantando hæc adnotanda erant, ex
Cerim. Episc. lib. 2. cap. 4. Orga-
num admitti potest; ad Hebdomada-
rium spectat dicere, *Necem que-
tam*, &c. *Adiutorium*, &c. *Pater noster*,
item *Confessio*, & *Absolutio* velut
ad *Deus in adiutorium*, &c. inclusum;
Capitulum, *Oratio*, & *Vers. Benedic-
nos omnipotens*, &c.

Nullatenus fiat incensatio Altaris
ad *Canticum Nunc dimittis*.

L A V S D E O , E T B . V I R G I N I .

*NOTV.